

overholdes. Vi vilde i saa Tilfælde blive over-
 sommede af Privilegier, hvis Tid jeg dog
 meente omtrent var forbi hos os. Der er
 desuden anført, at Kunstnerne ikke vilde være
 farrige med at give disse Tilladelser. Jeg tør
 ogsaa antage, at de i Regelen vilde give disse
 Tilladelser, men da det saaledes er Noget, de
 alligevel vilde give Tilladelse til, saa er det et
 Beviis paa, at de heller ikke vilde have Noget
 imod, at Loven hjemler denne Ret. (Ordsfø-
 rerens: Men de vilde paasee Udførelsen.)
 Den ærede Ordsfører siger, at de vilde paasee
 Udførelsen, ja, det har sin Betydning, men i
 saadanne Tilfælde, som ved et Møbel, kom-
 mer jo Kunstværket saa langt fra selv tilstede,
 at selv om Udbildningen var mindre nøiagtig
 paa Møblet, vilde dog Ingen som Følge deraf
 falde paa at slutte, at selve Kunstværket var
 daarligt.

Med Hensyn til 3die Afdeling af Paragra-
 fen, saa kan jeg vel ikke fremsføre saa stærke
 Grunde for Bibeholdelsen af den; men det
 forekommer mig dog, at Illustrationer, der gi-
 ves i en Tidende eller i en Bog, kun meget
 ufuldstændig vilde gjengive selve Kunstværket.
 De finde deres Plads der, for at Publikum
 kan danne sig et Slags Begreb om Kunstvær-
 ket, og at en saadan Illustration skulde afholde
 dem, der ellers vilde søge at tilegne sig selve
 Værket eller en nøiagtigere Gjengivelse deraf,
 fra at købe, det troer jeg ingenlunde; tvert-
 imod troer jeg, at det snarere vil opvække
 Øysten til at forstaae det, naar Publikum saa-
 ledes bliver bekendt med den Idee, Illustration-
 nerne udtrykke. Jeg maa derfor paa det
 Bedste anbefale Paragrafen, saaledes som den
 er foreslaaet af den høitærede Minister.

Ung: Det har naturligvis gjort mig
 ligesom den ærede Ordsfører meget ondt, at
 Udvalget har været saa uheldigt at paadrage
 sig den ærede Indenrigsministers Mishag, idet
 han finder vor hele Betragtning af Sagen
 baade nervens og eensidig. Hvad nu det Ner-
 veuse angaaer, saa ere mine Nerver ikke meget
 let udsatte for at blive rystede, og jeg har ikke
 nogen saa grundmuret Vreskyt for Kunstaka-
 demiets Bedrifter, som Heelhed betragtet, at
 jeg skulde være gaaet reent fra Sands og
 Samling ved at læse dets Betænkning; jeg

troer at kunne forsikre, at jeg kun har sluttet
 mig til den, fordi jeg fandt den rigtig. Hvad
 nu Censurigheden angaaer, maa det maaskee
 være mig tilladt at gjøre et Par Bemærkninger
 ved de enkelte Punkter i denne Paragraf, hvor-
 ved jeg ønsker, at det maa lykkes mig at gjøre
 det tilstrækkelig klart, at jeg netop ikke har be-
 tragtet denne Bestemmelse fra Kunstnernes,
 men derimod fra Publikums, fra de Industri-
 drivendes og Haandværkernes Standpunkt.
 Dette gjælder dog ikke den første Bestemmelse
 i Paragrafen, der gaaer ud paa, at Kunstvær-
 ker, som ere opstillede paa offentlige Pladser og
 Bygningers Oversider, eller de derpaa anbragte
 kunstneriske Prydelser, maae eftergjøres, og som
 forekommer mig i og sig at være ganske løier-
 lig. Eftertrykket kan jo dog ikke ligge derpaa,
 at Kunstværket staaer paa et Torv eller hvad
 man kalder en offentlig Plads, men det maa
 jo dog vistnok ligge paa Ordet „offentlig“,
 paa at det er offentlig udstillet; det maa
 altsaa ligesaa fuldt gjælde om Kirkegaarde, of-
 fentlige haver, eller hvilket som helst andet Sted,
 hvortil Publikum har fri Udgang, og altsaa
 ogsaa om offentlige Udstillinger, offentlige Bil-
 ledgallerier. Naar man derfor vil være konse-
 kvent, maa man i denne Paragraf medtage
 ethvert Kunstværk, der er tilgjængeligt for Of-
 fentligheden, og ikke alene indskrænke sig til de
 Kunstværker, der staae paa offentlige Pladser
 eller som ere anbragte paa Bygningers Over-
 sider; thi er det Meningen, at det kun skal være
 dem, hvorfor saa ikke hellere ligesom og reent ud
 sige: Kunstværker, der staae i fri Luft, med
 eet Ord, Billedhuggerarbejder og arkitektoniske
 Arbejder ere de, som man vil unddrage —
 idetmindste de fleste af dem, thi Arkitektens
 Arbejder staae i Reglen paa offentlig Gade
 eller Plads, eller have en Overside, der er til-
 gjængelig for Alle — fra den Besyttelse, som
 § 1 har villet yde Kunsten i det Hele. Er
 det derimod Meningen, at Malerier paa de
 offentlige Gallerier, paa den aarlige Udstilling
 paa Charlottenborg, de nye Kunstværker, der
 første Gang fremtræde for Publikum, ogsaa
 skulle kunne frit gjengives ved mekaniske Mid-
 ler, saa ophæver man for en stor Deel Ind-
 holdet af § 2. Det, der altsaa er min Grund
 til at være imod denne Bestemmelse, er dens